

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1048/2025
16.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојане Нешовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 142/25 од 28.03.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/25 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојане Нешовић поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 142/25 од 28.03.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/25 од 27.05.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 142/25 од 28.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног – приватног тужиоца, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/25 од 27.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 142/25 од 28.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Бојана Нешовић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку или суђење првостепеном суду, али пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио захтеа за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописана је битна повреда одредаба кривичног поступка када је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа.

Из списка предмета произилази да је приватни тужилац поднео приватну тужбу Основном суду у Крушевцу против окривљеног АА због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, код ког оптужења је приватни тужилац остао до краја поступка. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном акту приватног тужиоца окривљени АА је пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 142/25 од 28.03.2025. године оглашен кривим због наведеног кривичног дела и изречена му је условна осуда. Првостепена одлука потврђена је пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 71/25 од 27.05.2025. године.

Одредбом члана 122. став 1. КЗ прописано је да ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 122. став 4. КЗ прописано је да се гоњење за дело из става 1. овог члана предузима по приватној тужби.

Одредбом члана 5. КЗ прописно је да је за кривична дела за која се гони по приватној тужби овлашћени тужилац приватни тужилац, па је из наведених разлога приватни тужилац и овлашћени тужилац за заступање оптужбе у овом конкретном кривичном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да се захтевом браниоца окривљеног правноснажне пресуде неосновано побијају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер је оптужни акт поднет од овлашћеног тужиоца – приватног тужиоца за поступање у овој кривичноправној ствари.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева за заштиту законитости, образлажући повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да није утврђено да се на сам дан подношења приватне кривичне тужбе 27.09.2021. године окривљени затекао на територији Републике Србије, да није утврђено да је дело кажњиво и по закону земље где је учињено, да нема одобрења Републичког јавног тужиоца, нити је утврђено да ли постоји потврђени међународни уговор, те да је неутврђивањем свих ових чињеница пресуђено на штету окривљеног.

Чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бојане Нешовићу наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић